

עינה ארדל הציפייה היא שמש זעירה מדי

*

הספרים בוֹעֲרִים וְרוֹטְטִים מְרַב הַתְּרַגְּשׁוֹת
וְצִפְיָה שֶׁתִּקַּח אוֹתָם,
בְּבוֹת הַגְּמָדִים קוֹרְצוֹת זו לְזוֹ
כְּפִי שְׁעוֹשִׂים כְּשֶׁמֶתְחִיל דְּבַר חֲדָשׁ.

אֲבָל הַצִּפְיָה הִיא שֶׁמֶשׁ זְעִירָה מְדִי
וּבּוֹדָאֵי תִפֵּל לְפָנָי הַצֹּהֲרִים,
אֵל תִּחְשַׁב שֶׁאֲפָשֶׁר לְקַרֵּא לְאוֹרָה סְפָרִים
וְשֶׁהִטַּל יִתְיַבֵּשׁ עַל הַדָּשָׂא.

חֲלוֹנוֹת מְהִירִים נוֹתְנִים נְשִׁיקָה
לְפָגִישָׁה אוֹ לְפָרְדָּה,
וְהַמְדְרָכָה רוֹעֶדֶת כְּאִלּוֹ אֲבָנֵי הַחֶצֶץ שֶׁלָּהּ
מוֹצֵאוֹת אֵת מְקוֹמָן מִחֲדָשׁ בְּאַסְפֵּלֶט עִם כָּל דְרִיכָה.

אֲנִקּוֹר מִבְּשׂוֹר עַל בּוֹאוֹ
חֲפוּשִׁית פּוֹרֶשֶׁת כִּנְנֶה
עֲמוּדֵי הַשְּׁעָר מִמְתִּינִים
וְהַחֲתוּלָה קוֹפֶצֶת עֲלֵיהֶם כְּמוֹ לְפָנָי בּוֹא הַרְכָּבַת.

הִנֵּה הוּא יָבוֹא,
אוֹמְרִים בְּלָם
אֲבָל בְּעֵמֶק הַכִּיס אֲנִי מוֹצֵאת
כְּרִטִיסְיָה מְנַקֶּבֶת וּפְרוּרִים יִשְׁנִים,
זֶה הַזְּמַן לְרוֹץ הַבֵּיתָה
בְּאִים אוֹרְחִים.

*

יְלֻדוֹת יְכוּלוֹת לְהִשָּׂאֵר עוֹד קֶצֶת
מֵעֵבֶר לְמָה שֶׁהִדְעַת נֹתֶנֶת,
יְלֻדוֹת יְכוּלוֹת לְהִיּוֹת
דָּם מְלַכְלָד עַל אֲבְנֵי דְרָכִים.

יְלֻדוֹת יְכוּלוֹת לְחַבֵּק דְרָבָן
וְלִשְׁמֹר מִמֶּנּוּ לְמִזְכָּרַת מַחַט אַחַת
מִתַּחַת לְמִזְרָן

יְכוּלוֹת לְכַתֵּב מִכְתָּבִים לְעֶצְמוֹן
כִּאלֹ אֶהְבֶּה הִיְתָה כֵּאֵן.